

VAPAA KATOLINEN KIRKKO

Maaliskuun 2022 uutisia

Kirkon vuosikokous

Vuosikokous pidetään Helsingissä, Franzeninkatu 5 C, sunnuntaina 8. päivänä toukokuuta messun (10.30–12.00) jälkeen, alkaen klo 13.00 Kokouksessa päätetään sääntöjen vuosikokoukselle määräämistä asioista ja keskustellaan tulevan kesän Hiljentymispäivien ohjelmasta.

Hiljentymispäivät Kreivilän kurssikeskuksessa.

Hiljentymispäivien ajankohta on 14-16. kesäkuuta, eli hiljentymispäivät ovat tällä kertaa keskellä viikkoa. Päivien ohjelmaa käsitellään vuosikokouksessa 08.05. ennen ohjelman julkaisua.

Maailmaa ravistelee sota Ukrainassa ja tilanne sekä olo voi tuntua hyvin painostavalta. On kuitenkin yksi asia, jota jokainen voi tehdä omalta paikaltaan. Voimme lähettää valoa niihin sydämiin, joita peittää varjo ja pitää taistelevat kansat rukouksissamme, erityisesti lapset, äidit ja isät molemmin puolin rajaa. Valo poistaa varjot tieltään. Kun emme voi muuta niin voimme ainakin lähettää VALOA, sinne missä sitä nyt eniten kaivataan.

Sunnuntaina 12.03. kirkkomme sai uuden Maria-sisaren, kun Tarja Pursi vastaanotettiin Maria-sisarten järjestön I asteeseen. Kuva alla.

Tiistaina 15.03. pidettiin pastori Erkki Solmanin siunaustilaisuus Hietaniemen krematorion Isossa kappelissa. Erkki poistui keskuudestamme 17.02.22 korkeampaan palveluselämään. Täytyyköön hänen sielunsa matka valolla ja rauhalla.

+ Gunnar

Palmusunnuntai / Göran Bärlund 1975

Minulla on kotonani piispa Haraldin antama kehystetty valokuva joka esittää kiinalaista "Neitsyt Mariaa". Kasvonpiirteet ovat kiinalaiset ja niistä säteilee erikoinen hymy. Kääntöpuolella piispa on kirjoittanut Johannes Edfeltin runon

Kwan Yin. Ensimmäisessä säkeistössä kysytään miksi tuo hymy aikakausten hiljaisuuden takaa? Tunsiko neitsyt sen loiston, johon verrattuna aurinko on kuin varjo?

Koko universumissa on kaiken takana tuo sama, salaperäinen, rakkautta, ymmärtämystä ja viisautta säteilevä hymy. Se on täynnä myötätuntoa kaikkia ihmisiä ja luomakuntaa kohtaan. Tavallisesti me kuitenkin kuljemme silmät suljettuina sen ohitse silloinkin kun se yrittää puhutella juuri meitä. Mutta pysähtykäämme hetkeksi miettimään sen sanomaa, vaikka se ei todellakaan ole mikään älyllisen pohdiskelun asia. Siihen se on liian herkkä.

Miksi Maria hymyilee? Eikö maailmassa ole liian paljon kärsimyksiä ja vastoinkäymisiä, liian paljon julmuutta ja onnettomuutta, eikö siis hymy ole aiheeton? Eikö Pääsiäisenkin sanoma ole surun ja murheen sanoma, vaikka siihen sisältyykin ylösnousemus? Ei, kaikki riippuu siitä miltä kannalta asiaa tarkastellaan. Jokaisen ihmisen elämässä on kuoleman ja ylösnousemuksen hetkiä, jolloin hän voittaa jonkun alemman piirteen itsessään ja hänen sielunsa avautuu sille, mikä muodostaa sen todellisen kodin. Tämä avautuminen on mahdollista vain silloin kun meissä tapahtuu irrottautumista persoonallisista siteistämme siinä hiljaisuudessa, jossa henki puhuu ja tyynenä hymyilee meille. Itsekäs nautinnon etsiminen ja tuskan välttäminen on silloin jossain määrin lakannut, ja vaikka tuo ylösnousemus olisi kuinka hetkellistä hyvänsä on se kuitenkin silloin tapahtunut, ja voi vuosi vuodelta vahvistua, kunnes todelliset vihkimykset aukenevat pyrkijän eteen. Ainoastaan alhaalta katsottuna on tuskaa, sielu iloitsee kaikesta puhdistustyöstä mikä kärsimyksen kautta voidaan tehdä, kunhan kärsimys ei aiheuta katkeruutta, vaan tyynä ymmärtämystä ja vakaata pyrkimystä voittaa paha hyvällä. Silloin mekin kerran voimme heittää Kristuksen eteen lupauksemme mukaiset palmumme. Silloin saamme nähdä Hänet, joka ”iäisenä, ylimmäisenä pappina alati uhraa itsensä iankaikkisena uhrina,” sillä me otamme silloin osaa tuohon uhriin. Ja kun elämme Kristuksen elämää edes jossain määrin, silloin juuri siihen määrään asti mekin voimme hymyillä, sillä uhri on perimmältä luonteeltaan ilotoimitus palvellessamme Häntä ja pysyessämme Hänen totuudessaan.

On suuri vahinko ettemme nyt kykene, taikka emme ehkä vakavissamme yritäkään nähdä tuota salaperäistä, siunaavaa hymyä aivan lähellämme. Sillä jos kaikki muodot ovat saman jumalallisen elämän läpitunkemia ja ylläpitämiä, silloin tuo elämän lähteestä pulppuava hymy voisi suuresti auttaa meitä elämän ykseyden tajuamisessa. Ei tuota ykseyttä tarvitse etsiä taivaasta taikka edes pyhätöstä, ei sen julistamiseen tarvita enkelikuoroja harppuineen. Se löytyy, jos

se yleensä löytyy, itsestämme ja jokaisen lähimmäisemme sydäimestä. Mutta me näemme vain ulkomuodon kaikessa. Sri Ram, joka mielestäni on eräs tämä ajan suurimmista arvofilosofeista, toteaa että ”tieteellisen lähestymistavan täytyy varmasti muodostaa osan ajattelumme järjestelyn tapahtumasarjaa. Kuitenkin tuohon tapahtumasarjaan täytyy sisältyä – ei vain muotojen ja aineen maailmassa tehtyjen havaintojen yksityiskohtien järkeilyä, vaan myös sen arvostamista, mitä muoto merkitsee ja sisältää.” Tosin elämää emme voi nähdä sellaisenaan, sitä ei voida asettaa mikroskoopin alle. Mutta miksi kiinnitämme huomiota vain niihin muotoihin tai puitteisiin joissa se väreilee? Miksi emme kokoisi sitä ykseytenä jokapäiväisessä kanssakäymisessä toistemme kanssa? Ei tämän pitäisi olla mahdotonta. Jos nautimme hyvästä musiikista, ja siinä koemme jotain Jumalan ihanan luomakunnan totuudesta, emme silloin sanoisi että tuo totuus on nuoteissa, äänessä jne. – Se on meissä itsessämme. Mehän koemme tajuntamme laajenemisen. Se voi myös laajentua sulkemaan sisäänsä kaikki luodut, ja niin on kerran tapahduttavakin, inhimillisen kehityksemme todellisessa Pääsiäisen vietossa.

Mutta kuinka vaikeaa on kokea pienten muutosten tai toisaalla kuoleman ja syntymän tai ylösnousemuksen suurten tapahtumien takaa jotakin pysyvää, perimmäistä totuutta. Olemme sidotut vaihteluihin sekä itsessämme että maailmassa, me ikään kuin elämme näistä vaihteluista, jos sitä elämäksi voisi sanoa. Vaihtelussa ei tietenkään ole mitään pahaa, emmekä voi sitä pysäyttääkään, mutta voimme ymmärtää sitä, ja itsessämme löytää jotain pysyvää, joka ei pyri takertumaan elämän monimuotoisiin heilahteluihin, ts. joka elää ”maailmassa, mutta ei maailmasta”. Ongelmat eivät synny tämän maailman alati muuttuvista olosuhteista, vaan siitä että me samaistumme niihin ja että me yritämme pidättää itsellemme sitä mikä on miellyttävää ja poistaa itsestämme sitä mikä on epämiellyttävää. Tämä tulee jatkumaan niin kauan kunnes ensisijaiset arvot ”rakkaus, kauneus, itsensä uhraaminen, toiminta sadoissa muodoissaan, ja mikä tahansa puhdas arvostus, mikä valloittaa koko olemuksemme” tulevat todellisuudeksi, käyttäkseni Sri Ramin sanoja. Tietenkin nämä ovat todellisemmat kuin ne muodot joita ne läpäisevät, tietenkin ne ovat todellisemmat kuin se pelkkä vaihtelu jonka sanomme tapahtuvan ajassa jossa ”kaikki virtaa”. Mutta vain omassa mielessämme on aikaa; me yritämme pysäyttää ja säilöä määrättyjä tapahtumia muistimme avulla, ja unohtaa toisia, aina halujemme ja mielenlaatumme mukaan, mutta koska mieli on todellisuuden ulkopinta, kuten on sanottu, todellisuuden tappaja, emme luonnollisestikaan voi toivoa onnistuvamme. Itse asiassa mitään todellista ei voida sijoittaa ajan

puitteisiin, sillä , vaikka emme sitä yleensä huomaakaan, mikään aineellinen tila ei ole sama hetkestä toiseen.

Ehkä tuon kiinalaisen madonnan hymy kertoo sellaisesta tajunnasta, joka ei ole sidottu meidän suruihimme ja rajoituksiimme, tuntien kuitenkin, ja juuri siksi, mitä suurinta myötätuntoa meitä kohtaan. Noillakin kasvoilla on ollut tuskaa, mutta se on kirkastunut ylimaalliseksi loisteeksi, joka ilmentää kaikkien ihmisten todellista kaipuuta päästä epätodellisesta todelliseen, pimeydestä valoon ja kuolemasta iankaikkiseen elämään.

Edessämme on pitkä matka, täynnä vaikeuksia ja vastoinkäymisiä, mutta myös yhä kasvavaa iloa uhrihalumme lisääntymisen myötä. Elämä on iloinen asia, älkäämme siis peittäkö sitä mustiin harsoihin. Se on jopa eräänlainen jumalallinen leikki, älkäämme myöskään ottako sitä liian raskaasti. Mitä me tiedämme siitä mitä tapahtuu jumalten maailmassa ja omassa sielussamme? Ei kuitenkaan ole syytä epäillä sitä totuutta, joka on kaikkea ilmennystä kirkkaampi: Jumalalan henki meissä. Miksi pohtia ja analysoida hajalle sitä kokonaisuutta joka vain kokonaisena on Totuus? Pikemminkin meidän tulisi elää sitä totuutta. On asioita jotka eivät ole pohdinnan kohteina, niihin voi kuulua vaikkapa Maailmanäidin hymy. Se voidaan kokea vain omakohtaisesti, sillä kokemus syntyy meissä itsessämme. Dogmaatikko voi tutkia esim. Kristuksen sanomaa mutta vain mystikko voi tuntea Kristuksen.

”O att vi bländades i frostig natt
sinun huultesi

Huurteisessa yössä

Av dina läppars bud i gåtfull eldskrift:
häikäisevin tulikirjaimin

sanoma salaperäisin

Det finns en källa och dess sorl är frid,
on Rauhaa

on Lähde jonka solina

Det finns ett leende som aldrig slocknar”
milloinkaan sammu

on Hymy, joka ei

PS Piispa Göran toi 2009 Pyhän Äidin Rantakappelin siunaustapahtumaan pienen mustavalkoisen taulun; Kwan Yin. Siitä lähtien sen kotipaikka on siinä. Kun tartuin mappiin jossa on arkistoitu Göranin saarnoja, silmiini osui ensimmäiseksi ylläoleva saarna. Piispa Harald Olanderin pieni taulu on

kääntöpuolen tekstin mukaan lahja Suomen VKKlle. Kiitos piispa Göran, kiitos piispa Harald / Berit Elfving

C. Jinarajadasa The Nature of Mysticism

LUKU 7 SAKRAMENTAALINEN MYSTISISMI

Suomentanut Annikki Arponen

Ritualismi

Sakramentaalinen mystisismi pitää sisällään riittejä ja seremonioita ja tuntuu siksi monista pikemminkin estävän kuin auttavan jumalanpalvelukseen osallistumista. Historia ei kuitenkaan ole tue tätä näkemystä, sillä sakramentaalisen mystisismin, jos minkään voidaan

sanoa olevan varhaisin tietoisien mystisismien muoto ja lisäksi vielä sitkeähenkisin. Kaikilla uskonnoilla on seremoniallinen vaiheensa. Jopa buddhalaisuus, jonka henki on pappetta ja seremoniallisuutta vastaan, on kehittänyt seremoniallisuudesta yhden ilmausmuodoistaan. Sakramentaalisella mystisismillä on teemansa, metodinsa, esteensä ja ihanteensa kuten muillakin mystisismien muodoilla.

Teema. Sakramentaalisen mystisismien teemana on oppi ”todellisesta läsnäolosta.” Se tarkoittaa, että jumaluus *henkilönä* tulee jollain käsittämättömällä, mutta erittäin todellisella tavalla *suoraan* kosketukseen häntä palvovan henkilön kanssa, vaikka tämän olemassaolo tapahtuu kaikkein alimmalla tasolla. Joidenkin mystisismien muotojen elinvoimaisuus johtuu ihmissielun kohottautumisesta ylös Jumalan luo, mutta sakramentaaliseen mystisismiin sisältyvä elämä perustuu siihen, että Jumalan henki *laskeutuu* ihmiseen.

Se, että epämääräisesti uskomme, että ”Jumala on kanssamme” tai että ”olemme yhtä Jumalan kanssa”, ei vielä ole sakramentaalista mystisismia. Sakramentaalinen mystisismi ei tarkoita enempää eikä vähempää kuin että Jumala todellisuutensa täyteydessä tulee Häntä palvovaan, ei symbolisesti, vaan tosiasiallisesti.

Kuten ylhäällä, niin alhaalla

Miten korkeimman ja alimman, täydellisen jumaluuden ja epätäydellisen ihmisyyden on edes mahdollista kohdata? Sakramentaalisen mystisismien mukaan se on mahdollista, koska kaikki alemmat ovat korkeimman heijastusta. ”Niin ylhäällä kuin alhaalla” on perustavaa laatua oleva avainlause. Kaikki maalliset tapahtumat ovat siten heijastusta jumalaisessa mielessä tapahtuvasta tapahtumienkulusta. Maalliset tapahtumat voidaan saada toimimaan yhdessä niin, että niistä tulee taivaallisten tapahtumien pienoismalli. Kun näin tapahtuu, kyseessä on sakramentaalinen mystisismi, sillä sakramentti on ”täällä alhaalla tapahtuva teko tai sarja toimia, joka on täydellinen peilikuva ”ylhäällä” tapahtuvasta teosta tai toimien sarjasta. Mutta kuinka maallisista tapahtumista voi tehdä taivaallisten tapahtumien mukaan tehtyjä malleja?

Symbolismi

Menetelmä. Menetelmänä on symbolismissa ilmauksensa saava rituaali. Jokainen symboli on valittu edustamaan taivaallista tapahtumaa, ja symboli pysyy muuttumattomana tuon tietyn tapahtuman symbolina. Meidän ei tule ajatella, että Jumalan immanenssista kertova jumalainen tapahtumienkulku alkoi kauan sitten ja kuuluu sen vuoksi nyt kaukaiseen menneisyyteen. Sakramentaalisissa mystisismissä ensimmäinen tapahtuma on joka hetki sitä seuraavana aikana edelleen ensimmäinen tapahtuma. Samoin kaikki seuraavat tapahtumat kussakin sarjassa tapahtuvat jokaisella hetkellä omalla paikallaan järjestyksessä.

Siksi se, mikä on ”menneisyyttä” tietoisuudellemme, on ”nyt” sakramentaalisissa mystisismissä: ”ylhäällä” kerran tapahtuneet jumalaiset tapahtumat tapahtuvat nytkin samassa ennalta määrätyssä

jumalaisessa järjestyksessä. Jos ihminen voi luoda sarjan symbolisia toimia ja saada ne järjestyseen rituaalin keinoin tapahtumienkuluksi, niin ”ylhäällä” ja ”alhaalla” yhdistyvät yhdeksi ja jumaluus laskeutuu ihmiseen.

Tämä on rituaaleihin kätkeytyvä rakenne. Rituaali ei ole pelkkä toimien sarja, vaan niin tarkasti rakennettu sarja, että jokainen siihen kuuluva toimi osoittaa kohti tiettyä taivaallisissa maailmoissa tapahtuvaa tapahtumaa. Silloin täällä alhaalla toimitettavat rituaalisarjat ovat peilikuvia ylhäällä tapahtuvien jumalaisten toimien sarjojen alusta, keskivaiheesta ja lopusta. Olipa rituaali kehittynyt vähitellen vuosisatojen aikana tai olipa se nopeasti pantu kokoon, se on oikea rituaali vain, jos se symboloi oikein jumalaista järjestystä. Ne, joita sakramentaalinen mystisismi vetää puoleensa, tietävät välittömästi kuin selvänäköinen, ”toimiiko” rituaali, sillä he tulevat osaksi sitä, ja heistäkin tulee sarja jumalaisia tapahtumia. Todellisessa rituaalisessa palvonnassa jumaluuden ja ihmisen välillä vallitsee keskinäinen riippuvuus, sillä jumalainen tuodaan alas ihmiseen ja samanaikaisesti ihmisen yhteistyöstä tulee välttämätöntä Jumalalle.

Logoksen uhri

Yksi jatkuvasti toistuva jumalainen tapahtuma on aina ollut suurten rituaalien teemana. Se on Logoksen uhraus, ”hänen, joka meidän pelastuksemme tähden astui alas taivaista.” Ilman tätä Jumalan puolelta vapaaehtoista itsensä uhraamista ja rajoittamista ei universumi voisi olla olemassa; kaikki elolliset ja elottomat ovat olemassa vain, koska Jumalasta tuli ”kuollut” oman luontonsa täyteen suhteen. Mutta tämä Hänen omaehtoinen ”kuolemansa” tapahtui vain siksi, että Hän voisi kohota loistokkaampaan olemassaoloon toimimalla yhteistyössä niiden kanssa, joiden puolesta Hän kuoli. Se on loistokkaampaa, koska ne, joiden puolesta Hän kuoli, elävät Hänen kanssaan tietoisessa yhteydessä. Ihminenhan on alusta asti ollut jumaluuden ilmaus; ihmisen olemassaolon päämäärä on oppia tuntemaan itsensä Jumalana. Tämän tajuaminen tapahtuu joissakin mystisismityypeissä rakkauden, kontemplaation tai ekstaasin avulla. Sakramentaalisessa mystisismissä samaan tulokseen päästään rituaalin kautta.

Hindurituuli

On olemassa kolme merkittävää rituaalia, jotka ovat osoituksena tästä todellisen ritualismin arkkityyppisestä perustasta: egyptiläinen, intialainen ja eurooppalainen. Vaikka ne ulkonaisesti näyttävät varsin erilaisilta vapaamuurariudessa, muinaisen hindulaisuuden prajapati-rituaalissa ja kristillisen kirkon messussa, ne kaikki kertovat Logoksen eli Jumalan ikiaikaisesta uhrista. Meidän tarvitsee vain verrata prajapati-rituaalia ja messua keskenään. Prajapati-rituaalissa Prajapati eli Jumala, ”kaikkien luotujen herra” asettautuu alttarille vapaaehtoiseksi uhriksi, jonka deevat Jumalan perheen vanhempina lapsina surmaavat ja paloittelevat. Prajapatin ruumiinosista saa alkunsa koko luomakunta. Ihmiset ovat olemassa yksilöllisinä luonnoltaan vain, koska Hänet surmattiin. Joka

päivä rituaalia suoritettaessa se tapahtuu tämän Prajapatin uhrauksen muistoksi.

Koska Hänen uhrauksen tapahtuu ajassa, niin maallisen rituaalin suorittamiseen vaaditaan neljä pappia neljän eri Vedan edustajina symboloimaan neljää vuodenaikaa. Koska ruumiinjäsenensä menettänyt jumaluus voidaan tehdä kokonaiseksi ja herättää eloon kuolleista vain Jumalan itsensä toimesta, niin ihmisen, joka tässä on Jumala, on itsensä suoritettava tämä muistouhri ja ”tehtävä isä Prajapatista jälleen kokonainen.” Kun Prajapatista tulee jälleen kokonainen vuoden kestäneen uhrauksen kautta, sillä on kaksi suurenmoista seurausta: ensiksikin uhritoimituksen suoritettava ihminen tulee yhdeksi jumaluuden kanssa ja niin ollen kuolemattomaksi ja ikuiseksi. Toiseksi isä Prajapati asettuu jälleen kerran vapaaehtoisesti uhriksi uudelleen surmattavaksi ja paloiteltavaksi. Tosiasiassa rituaali kertoo, että ellei Prajapati uhraa itseään sen jälkeen, kun hän on noussut kuolleista, universumi katoaisi olemattomuuteen. Universumin elämä ja kasvu vuodesta toiseen vaatii Prajapatin vuosittaisen uhrin.

Messu

Kristillisen kirkon messu tapahtuu Jumalan Kristuksena antaman vapaaehtoisen uhrin muistoksi. Häntä kutsutaan ”uhriksi” (lat. *hostia*, uhri, lahja. Käytetään tarkoittamaan myös ehtoollisleipää). Kristus tuli maan päälle tietäen tulewansa ristiinnaulituksi, ja vain Hänen ristiinnaulitsemisensä kautta ihmiset voivat pelastua. Jokainen teko Hänen elämässään oli ennalta määrätty, ja Hän oli ”karitsa, joka on ollut teuraalla maailman perustamisesta saakka.” Siksi Hänen koko missionsa taivaasta laskeutumisesta ylösnousemukseen oli pelkästään taivaallisissa maailmoissa tapahtuvan jumalaisen tapahtumienkulun heijastusta. Messurituuaalissa toimitetaan symbolisesti koko Kristuksen elämä, ja se on tehtävä joka päivä. Ja jokaisessa messussa Kristus nousee kuolleista ja antaa messuun osallistuville lupauksen siitä, että *hekin* nousevat kuolleista.

Muinaisessa hindurituuaalissa ei koskaan unohdeta, että uhrautuva ihminen on luonnoltaan Jumala. Kun tätä Logoksen aineeseen laskeutumisen uhritoimitusta varten pystytettiin alttari, se koostui 365 tiilestä, jotka lisättiin rakennelmaan yksi kerrallaan joka päivä. Pohjalle asetettiin pieni kullasta tehty ihmishahmo, joka seiso i kullasta tehdyn auringon päällä, sillä Jumala ”auringossa” on myös ihminen, ihmissielu. Ihmissielu, jota pieni kultainen ihmishahmo symboloi, kohooa uhrina alttarin kautta taivaaseen ja tekee Prajapatista jälleen kokonaisen. Sillä ilman ihmisen apua ei Jumala, joka on kuollut, voi nousta kuolleista. Siitä, että uhritoimituksen suoritettava ihminen oli sama kuin Prajapati, oli osoituksena se, että seremoniassa ihminen asettui makaamaan maahan kädet levitettyinä. Messurituuaalissa on kohtia, joissa messua toimittava pappi ”liittää itsensä yhdeksi” Kristuksen kanssa. Ja kuten Kristus pantiin ristille, niin siksi papin kasukassa on suuri risti selässä symboloimassa sitä, että pappi on sekä ihminen että Jumala.

Todellinen läsnäolo

Suurissa rituaaleissa on aina huippukohtana se, jolloin jumaluus ilmaisee itsensä rituaalissa. Tämä on ”todellisen läsnäolon” hetki, ja jo pelkästään se tekee rituaalista todella sakramentaalisen. Hinduseremoniassa ja messussa on kohta, jolloin Jumala on läsnä persoonana eikä pelkästään symbolisesti. Silloin hän nousee ylös ”kuolleista.” Tämä jumaluuden ylösnousemus kuolleista on sakramentaalisen mystisismien teema, ja rituaali on sen menetelmä.

On vain harvoja kuvauksia sakramentaalisen mystisismien vaikutuksesta etenkin sen huippukohtaan, todellisen läsnäolon hetken osalta. Mutta vaikutuksen todellisuus on jättää mielikuvituksen jälkeensä, kuten miljoonat ihmiset ovat valmiita vielä nykyäänkin todistamaan. Se ulottuu kuoleman voiman tuolle puolen, puhdistaa pahuudesta helvetissä ja muuttaa inhimillisen heikkouden joksikin aikaa jumalaiseksi vahvuudeksi. Niiden, jotka käyttävät jumalanpalveluksessaan tällaista mystisismia, ei tarvitse osoittaa Hänen edessään mihinkään tiettyyn kulttuuriin tai viisauteen kuuluvia ominaisuuksia. Kun Hän laskeutuu alempiin maailmoihin, niin silloin Hän suo kaikille, jotka avaavat sydämensä, Hänen läsnäolonsa. Ja kun Jumala antajana ja ihminen vastaanottajana ovat silloin yksi ja sama, Hän antaa yhteyden itseensä.

Rituaalimagia

Este. Esteenä on luonnollisesti epätarkka rituaalin suorittaminen. Jokainen sarjan liike siinä on suoritettava. Jos jotakin jää puuttumaan, mystinen magia ei saa luoduksi tarvittavia voimia. Tiedolla ei ole paljoakaan tekemistä magian kanssa. Kuten katkaisijan kääntäminen saa valon syttymään satoihin sähkölamppuihin, kunhan vain tietää, missä katkaisija sijaitsee, niin jokainen, jolle on opetettu rituaalin suorittaminen, voi sen tehdä. Mutta päästäkseen tuloksiin hänen on suoritettava se liturgiaan merkittyjen ohjeiden mukaisesti huomioiden tärkeät kohdat, jotka ovat olleet siinä aina. Minkään lisääminen tai poisjättäminen vahingoittaa rituaalia ja estää magiaa toimimasta. Liturgiaan merkityt ohjeet laativat ne, jotka tiesivät, miten kunkin kohta siinä on tarkoitettu vastaamaan taivaallisen maailman tapahtumaa. Sakramentaalinen mystisismi ei ole enää sakramentaalista, kun se ei enää ole täydellinen peilikuva taivaallisesta suoritettuna maallisin toimin.

Pappi selebranttina

Ihanne. Ihanne toteutuu papissa. Hänen on luonnollisesti oltava muodollisesti pyhitetty virkaansa, sillä tämän mystisismien magia ei toimi, ellei toimittajana ole todellinen pappi. Hindulaisuudessa miehen on oltava pyhitetty papiksi, kristillisyydessä vihitty papiksi ja vapaamuurariudessa seremoniamestarin on oltava virallisesti virkaansa asetettu. Tässä päästään suureen kysymykseen ”perimysjärjestysten” oikeellisuuteen kristillisyydessä ja vapaamuurarielimien säännönmukaisuuksiin tai

epäsäännöllisyyksiin. Mutta tämä asia koskettaa okkultismia syvemmältä kuin on mahdollista käsitellä tässä lyhyessä esityksessä mystisismistä.

Hindulaisuudessa tai kristillisyydessä vihitty pappi tai vapaamuurariloosin seremoniamestari toimii kaksinaisessa roolissa. Hän itse on jumalanpalvelukseen osallistuva, mutta myös selebrantti, joka edustaa muita jäseniä seurakunnassa tai loosissa. Hänen tehtävänsä on yhdistää itsessään heidän antaumuksensa ja uhrilahjansa ja antaa ne yhdessä omiensa kanssa tai pikemminkin hänen omiensa *välityksellä* uhrina Jumalalle. Seremoniassa jokainen jumalanpalvelukseen osallistuva on todellisen läsnäolon hetken koittaessa suoraan osallisena Jumalan läsnäoloon. Tämän hetken tekee mahdolliseksi vain se, että pappi ja rituaali, jonka vain hän voi suorittaa, ovat luonteeltaan pyhittyneitä. Pappi on siksi viestiviejä ihmisiltä Jumalalle ja Jumalalta ihmisille.

Sakramentaalinen mystisismi muodostuu tällaisista mystillisistä ajatuksista, teoista ja toteuttamisesta. Sille, joka tutkii sitä, ymmärtää ja elää sitä, se on numero yksi eri mystisismien muotojen joukossa. Nykypäivän maailman uskonnollisessa elämässä se on erityisen merkillepantavaa, koska sakramentaalinen mystisismi on jälleen muodostumassa täydemmäksi ilmauksena sekä ihmisen että Jumalan elämästä kuin se on ollut moniin aikakausiin.

Seitsemän sakramenttia ja niiden salainen merkitys.

Prinsessa Karadja

Englannista suomentanut V.H.V.

Helsingissä 1910 Teosofinen Kirjakauppa ja Kustannusliike.

Jatkoa edellisestä numerosta.

Altтарin sakramentissa tarjotun armon yltäkylläisyys synnyttää välttämättä sielussa masentavan tunteen: se tuntee syvästi ripin eli katumuksen sakramentin tarvetta.

Jos kerjäläinen äkkiä laskettaisiin kuninkaan pöytään, niin hän ilonsa ensi huumauksessa ehkä unohtaisi alhaisen asemansa ja vain riemuitsisi kaikesta siitä ihanuudesta, jota hän näkee ympärillään mutta välttämättä tulisi pian hetki, jolloin hän alkaisi hävetä ryysyjään. Kun hän vielä kulki mieron tiellä, ei hän välittänyt näiden ryysyjen kehnoudesta mutta se ansaitseman kunnia, joka hänelle nyt tarjotaan, saattaa hänet kiihkeästi kaipaamaan puhtaita vaatteita.

Todellinen pyhän yhdistysaterian nauttiminen vaikuttaa sieluun niin, että se syvästi tuntee syntinsä. Ihanne-ihmisyden näkeminen kaikessa tahrattomassa kauneudessaan pakottaa sielun surullisena tunnustamaan omat heikkoutensa. Jokainen menneen elämämme ajatus, sana ja teko valokuvautuu ”auraamme” ja se hetki, jolloin nämä astraaliset

muistiinpanot näyttäytyvät silmillemme, on kauhistuttava, niillekin, jotka ovat viettäneet puhdasta elämää maallisen mittapuun mukaan. Tämä on se ”tulikoetus”, jota mystillisesti kutsutaan ”kuoleman varjon maaksi”. Kaikkien ihmisten on välttämättä kuljettava sen läpi, jättäessään fyysillisen ruumiinsa, mutta ne, jotka kokevat suuren vihkimyksen, kulkevat sen palavan pätsin läpi jo lihassa ollessaan. Vaipunena kuolomaiseen horrokseen he näkevät kaiken peruuttamattoman menneisyytensä ikuisen totuuden säälimättömässä valossa ja häpeän kouristavassa tuskassa ”he alkavat sanoa vuorille, langetkaa meidän päallemme ja kallioille, peittäkää meidät”.

Tulikoetuksessa sielu joutuu näkemään silmästä silmään ”syyttäjän”, sen pelottavan olennon, joka usein raamatussa mainitaan. Syyttäjä kuvataan krokodiili-päisen sfinksin muodossa siinä muinaisessa egyptiläisessä taulussa, joka esittää Osiriksen tuomiota. Syyttäjä valvoo sitä toimitusta, jolloin sydän punnitaan vaa’assa ja painomittana on jumalallisen lain vertauskuva. Ei kukaan meistä voisi painaa alas oikeuden vaa’an vaakakuppia, jollei armo asettuisi puolellemme ja täyttäisi mitä meiltä puuttuu. Ihminen ei voi voitokkaasti kulkea tulikoetuksen läpi, jollei hän ole sovitettu vapahtajansa kanssa. Me kaikki sortuisimme, jollei yhdistys-aterian sakramentti aina kävisi ennen rippiä. ”Kristuksen veri pyyhkii pois kaikki synnit”. Tämä vanha lause on perin tosi.

Voimakas synnin tietoisuus tekee ihmisen omaksi tuomarikseen ja se tuomari on kaikkein ankarin. Syyllinen tuntee, että hänen elämässään on tekoja, joita hän ei voi antaa itselleen anteeksi, vaikka hän saisikin anteeksi Jumalalta ja kanssaluoduiltaan. Synnin rangaistus on kuolema... Katumuksen tuskassa onneton sielu rukoilee, että se pyyhittäisiin pois elävien joukosta.

Tällä kehitystasolla sielu saa viimeisen voitelun.

Jatkuu .....

Vuokratilaisuus

Muutamit kirkkomme jäsenet ja ystävät ovat pidemmän aikaa maksaneet kuukausittain pienen summan Franzeninkatu 5:ssä sijaitsevasta huoneistosta menevän vuokratilaisuuden kattamiseksi. Myös uudet maksajat ovat tervetulleita tähän vuokratilaisuuteen.

Kertasuorituksetkin otetaan kiitollisuudella vastaan. Avustukset

tilille: Vapaa katolinen kirkko FI16 1745 3000 1855 22. Käyttäkää viitenumeroa 1070.

Mielenkiintoisia sivustoja

Esoteerinen lähde Geoffrey Hodsonin elämään ja työhön:

www.geoffreyhodson.com

Pyhän Franciscuksen kirkko rakennettiin 1930-1931 Camberleyssä (Tekels Park) Englannissa: www.stfrancislcc.bravehost.com

USA:ssa on kirkolla monipuoliset sivut. Sivuilta löytyy mm. eukaristian monia kohtia laulettuna ja muutakin musiikkia.

www.thelccusa.org

Helsingin alttari

Turun alttari

Tapahtumakalenteri

Helsinki

Maaliskuu

Maaliskuu

Su 06.03.22 klo 16.00 Iltapalvelusmenot

Su 13.03.22 klo 10.30 Messu

Su 20.03.22 klo 16.00 Iltapalvelusmenot

Su 27.03.22 klo 10.30 Messu

Turku

Maaliskuu

Huhtikuu

Su 03.04.22 klo 16.00 Iltapalvelusmenot
Su 10.04.22 klo 10.30 Messu, Palmusunn.
To 14.04.22 klo 10.30 Messu, öljyjen pyhitt.
Pe 15.04.22 klo 10.30 Pitkäperjantain menot
La 16.04.22 klo 10.30 Pyhän lauantain menot
Su 17.04.22 klo 10.30 Messu, Pääsiäispäivä
Su 24.04.22 klo 10.30 Messu

Toukokuu

Su 01.05.22 klo 16.00 Iltapalvelusmenot
Su 08.05.22 klo 10.30 Messu, jonka jälkeen
kirkon vuosikokous klo 13.00
Su 15.05.22 klo 16.00 Iltapalvelusmenot
Su 22.05.22 klo 10.30 Messu
Su 29.05.22 klo 16.00 Iltapalvelusmenot

Kesäkuu

Su 05.06.22 klo 10.30 Messu, Helluntaipäivä

Yhteystietoja

Kirkon sähköposti: gunnar.lindberg@luukku.com

Toiminta Helsingissä

Franzeninkatu 5 C, 00500 Helsinki

Kirkkoherra Robert Ekering, Iiluodontie 8 A 31, 00980 Helsinki, puh. 045
6761945

email: ekering@yahoo.com

Pastori Göran Qvarnström, puh. 045-3245003

g.qvarnstrom@gmail.com

Opintopiiri: Diakonissa Maj-Lis Jusslin, puh. 050 323 8322, jusslin@gmail.com

Toiminta Turussa

Brahenkatu 15 A 22, Turku

Toimintaa on myös Kemiön saarella ja Porissa.

Ylivikaari Oiva Ahola käy Turussa pitämässä messut ja muita seremonioita.

Yhteystiedot ovat alempana.

Huhtikuu

Su 03.04.22 klo 17.00
Parantamispalvelus ja
Sakramentin siunaus
Su 17.04.22 klo 10.30 Messu

Toukokuu

Turun opintopiiri: Diakonissa Berit Elfving, puh. 040 7249 854
email: berit.elfving@kolumbus.fi

Toiminta Jyväskylässä

Ruusu-Risti temppeli, Aittokalliontie 3, 40400 Jyväskylä

Arkkipiispa Gunnar Lindberg, puh. 041 3148349

Lempäälässä

Diakonissa Helena Lindgén-Pérez, puh. 040-5039545

Kirkon pankkitili ja rahastonhoitajat

Pankkitili: Vapaa katolinen kirkko FI16 1745 3000 1855 22

Rahastonhoitajat: Helena Lindgrén-Pérez, email: helena.lindgren-perez@hotmail.fi

Mia Lindberg, email: m_lindberg@luukku.com

Arkkipiispa Gunnar Lindberg,
Syväkorventie 176, 41800 Korpilahti
puh. 041 3148349
gunnar.lindberg@vapaakatolinen.fi

Ylivikaari Oiva Ahola,
Lukiokatu 29 A 4, 13100 Hämeenlinna,
Oivaahola@hotmail.com

Maria-sisaret: Mia Lindberg
m_lindberg@luukku.com

Lisätietoja kirkosta ja sen tapahtumista: www.vapaakatolinen.fi

Yleistä asiaa kirkosta

Vapaa katolinen kirkko on kansainvälinen, vapaa ja itsenäinen kristillinen kirkko, jonka apostolinen perättäisjärjestys polveutuu Hollannin vanhasta katolisesta kirkosta, joka erkani Rooman kirkosta yli 200 vuotta sitten. Vapaan katolisen kirkon perustamisvuodeksi katsotaan 1916. Kirkon perustaja piispat olivat C.W. Leadbeater ja J.I. Wedgwood. Suomen vapaa katolinen kirkko rekisteröitiin vuonna 1929.

Vapaa katolinen kirkko tunnustaa ja jakaa seitsemän historiallista sakramenttia. Sillä ei ole dogmeja, ja se antaa jäsenilleen täydellisen vapauden uskon asioissa pitäen luonnollisena, että jokaisen tulee etsiä ja löytää oma tiensä totuuteen.

Kirkko pitää kaikkia suuria maailman uskontoja tasavertaisina teinä Jumalan luo. Se pitää kosmista Kristusta kaiken alkuna ja loppuna, tienä, totuutena ja elämänä,

joka piilevänä asuu kaikissa elävissä olennoissa. Luomakunnan mysteerissä Jumalan Äiti-aspekti on yhtä tärkeä kuin Isäaspekti. Keskeisiä aiheita ovat myös elämän ykseys, tietoisuuden involuutio ja evoluutio, sekä henkinen hierarkia. Jokainen etsijä uskonnostaan, tai sen puuttumisesta riippumatta on tervetullut osallistumaan kaikkiin kirkon seremonioihin ja Pyhään ehtoolliseen. Kaikki työntekijät toimivat kirkossa palkatta.